

Bizim Hikayemiz

– Mustafa Kara · 29 Mart 2016

Tozlu rafların başköşesinde
Okunmayanlar listesinin ilk sırsında
Yer alan bir roman yazmıştık seninle
Adı; aşk sendin!

Her kelimedede
Hiçliğimizle biten her cümlede biz vardık
Gözyaşlarımız sağanak olup
Sayfalara düşen
Yazılmadan sonu belli olan bir masaldık...

Sevmiştim
Hem de gönül gözüyle
Bir anlam veremiyorum
Neden “bitti” dedin?
Nereden bileceksin
Sana olan tutkum bir heves de değildi!
Yüreğimde fırtınalar koparken
Bir içten gülüşüne gönlümde kaç bahar açardı
Nereden bileceksin?

Gülünce gözlerimizin içi gülüyordu
Madem sonu okunmadan belli olan bir roman yazacaktık
Madem başlamadan bitecektik
Neden bu sevdaya bir hevesle başladık
İçimizde ki heves neydi?
Anlamış değilim
Sen anladıysan anlat bana...

Sahi ne olmuştu bize?
Aslında ortada olan bir şey de yoktu
Sadece zaman yanlış
Yanlış zamanda mı karşılaştık
Birimiz erken gelmişiz
Diğerimiz çok geç kalmış

Kim bilir belki de hiçbir araya gelmeyecektik
Hiç başlamadan bitmeyecektik
Sahi biz neydik?
Tozlu raflarda unutulmuş bir kitap mı?
İkimizde hiç anlamadık
Yoksa yüzüne hiç bakılmayan
Yazılmadan yok satan romanın başkahramanları mıydık?

Herkes kendi ranzasında dalmış hayallere
Hüzün kokuyor gözlerinde
Çekildim ben de köşeme
Sevdiğim her an düşlerimde
Yorgun yıllarım ardımda
Demir kapılar üzerime kilitli
Güneşe hasretim engeller var
Soğuk duvarlar tek sırdaşım
İşte!
Bizim hikayemiz
Kitap mezatlarında yok satan romanız tozlu raflarda...

Mustafa KARAAHMETOĞLU
22.12.2015